

ORAȘELE ȘI SATELE MOLDOVEI. DICTIONAR TOPONIMIC, GEOGRAFIC ȘI ISTORIC

Anatol EREMIA

Institutul de Filologie Română „Bogdan Petriceicu Hasdeu”,
Chișinău (Republica Moldova)

Abstract

This article represents the first step of a complex, vast toponymic dictionary regarding the localities in the Republic of Moldova. The cities and villages in this area are presented in different ways: geographical, historical and onomastic. The geographical framework includes information of a particular field: location of human settlements, latitude and longitude coordinates, altitude above sea level, surface of localities, distances between administrative-territorial units. The main social and historical landmarks: age of localities, dates of the first documentary attestations, demographic dynamics, historic monuments. Onomastically, the origin of oikonyms, their etymological and derivational structure, the original lexical meaning and the current denominative function are established. The dictionary also includes minor toponyms of some localities. Given that the authorities of foreign regimes have assigned to cities and villages linguistically inappropriate names, the dictionary recommends the use of correct oikonyms, specific to national onomastic traditions and orthographic norms of the Romanian language.

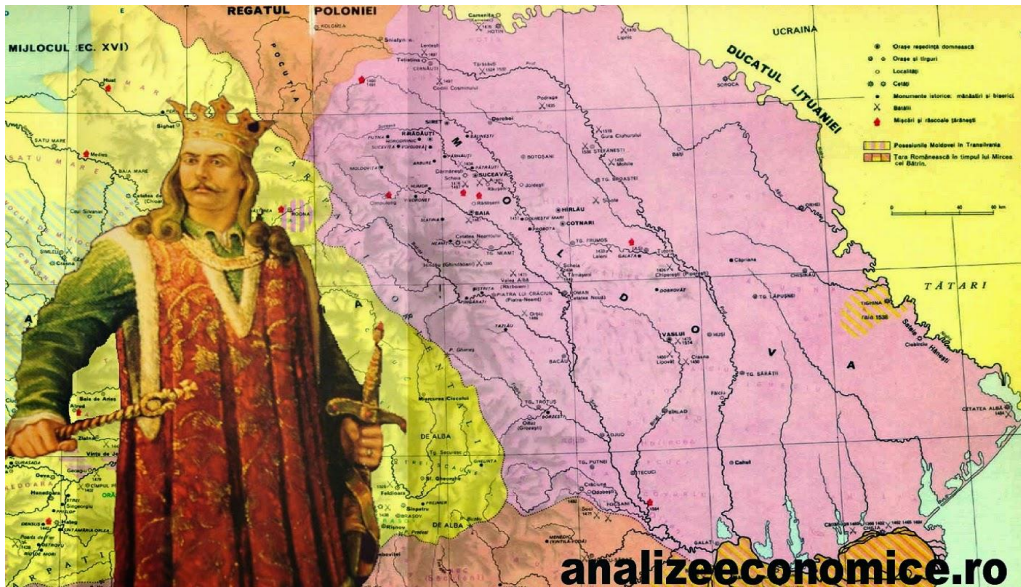
Keywords: *derivatology, etymology, geography, history, onomastics*

Résumé

Cet article représente le début d'un dictionnaire toponymique complexe à grande dimensions concernant les localités de la République de Moldavie. Les villes et les villages de cet espace sont présentés sous différents aspects : géographique, historique et onomastique. Le cadre géographique comprend des informations de domaine : la localisation des établissements humains, les coordonnées de latitude et de longitude, l'altitude par rapport au niveau de la mer, la surface des localités, les distances entre les unités administratives-territoriales. Les principaux repères sociaux et historiques : ancienneté des localités, dates des premières attestations documentaires, dynamique démographique, monuments historiques. En plan onomastique on établit l'origine des oïconymes, leur structure étymologique et dérivationnelle, la signification lexicale d'origine et la fonction dénominative actuelle. On a inclus également dans le dictionnaire des noms topiques mineurs de certaines localités. Vu que les autorités des régimes étrangers ont attribué aux villes et aux villages des noms inappropriés du point de vue linguistique, ce dictionnaire recommande l'utilisation oïconymes corrects, spécifiques aux traditions onomastiques nationales et aux normes orthographiques de la langue roumaine.

Mots-clés: *dérivatologie, étymologie, géographie, histoire, onomastique*

Moldova, ținuturile de la est de Carpați, reprezintă o regiune populată de atohtonii geto-daci și romanici din epoci preistorice. Acest teritoriu dispune de trăsături specifice proprii: geografice, istorice, lingvistice. Specificul multilateral constă în particularitățile naturale și de relief, în noianul de evenimente și fapte similare petrecute în cursul istoriei, în modul de viață al oamenilor.

Orașele și satele moldave au servit strămoșilor noștri drept sălașuri de trai și locuri de refugiu și de apărare în cazuri de primejdii. „Ținuturi încântătoare, minunat de bogate, împodobite de păduri și dumbrăvi, de râuri și lacuri, și plină de tot felul de animale și păsări” (Cronică din sec. XIII). „Fiindu în calea răotăților și stropșindu oștile, de multe ori se făceau războaie pe aceste locuri, cum încă semnele arată, movili mari și mici și șanțuri pre Nistru, pre Prut, prin Codri” (Grigore Ureche. *Letopiseșul Moldovei*). În scopuri de apărare, localnicii au săpat șanțuri și au ridicat valuri mari de pământ, au durat cetăți și cetățui, dinte care unele s-au păstrat până astăzi. Prin muncă și luptă, prin dârzenie și credință, strămoșii noștri au rezistat și s-au menținut în istorie.

Orașele și satele noastre sunt purtătoare de istorie, mărturii de glorie de luptă și de viață pașnică creatoare. Prin vechi hrisoave și acte de donație, ele au luat ființă pe pământurile domnești și mănăstirești, pe moșiile răzeșilor și țăranilor liberi ca așezări permanente, sedentare. Denumirile lor, cu vechime de veacuri, reflectă principalele momente din viața materială și ideală a străbunilor noștri, obiceiurile, datinile și tradițiile, ocupațiile și îndeletnicirile oamenilor.

Acest articol reprezintă un început de dicționar complex și de proptții (toponimic¹, geografic², istoric³) privind localitățile din Republica Moldova⁴.

Abaclia, sat, reședință de comună în raionul Basarabeasca. Este situat în partea de est a Podișului Moldovei de Sud, pe valea râului Cogâlnic. Atestat cartografic în 1770. Coordonate geografice: 46°21'32" lat. N, 28°56'17" long. E. Altitudinea satului față de nivelul mării – 59 m. Suprafața localității – 4,6 km². Suprafața totală a teritoriului – 74,4 km². Gospodării individuale – 1699 (2004). Populația – 5519 loc. (2004), 4660 loc. (2014). Biserica *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil* (1880). Distanțe: 6 km până la Basarabeasca, 95 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Basarabeasca (7 km). Mențiuni documentare: este notat ca așezare nogaică cu denumirea *Abakly* pe harta din 1770. Satul a fost repopulat de români după evacuarea triburilor tătărești din Basarabia (sf. sec. XVIII). Atestări documentare ulterioare: 1812, 1860, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959.

Etimologia: *Abaclia*, actuala denumire reprezintă o formă adaptată în limba română a numelui de trib tătăresc *abakli*. Conform unor tradiții locale, satul s-ar fi numit în trecut *Risipiți*, *Seliște* și *Cogâlniceni*. Oficialitățile țariste, care au dirigit această regiune după anexarea ei în 1812, n-au avut niciun interes să restabilească una dintre denumirile istorice ale localității. De vechile denumiri ale satului pare să ne amintească mențiunea din hrisovul cu anul 1563 „*Cogâlniceni, sat pe apa Cogâlnicului, ocină domnească*”, precum și denumirea văii din hotarul satului de astăzi *Valea Săliștii*. Nume de locuri din hotarul satului: *Bojoga, Bularga, Cogâlnic, Dealul Blajinului, Dubasurile, Hanosul, Hârtoapa, Hârtopul lui Fuior, Lunga, Molișteni, Podișul, Ponoara, Rupturile, Suhatul, Șleahul, Toloaca, Valea Săliștii*.

Acui, sat în comuna Baimaclia din raionul Cantemir. Este situat la obârșia văii Acui, ramificație de stânga a Văii Enichioiului. Atestat documentar în 1909. Coordonate geografice: 46°11' 12" lat N, 28°25' 29" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 145 m. Suprafața satului – 1, 12 km². Gospodării individuale: 200 (2012). Populația: 547 loc. (2004), 445 loc. (2014). Distanțe: 30 km până la Cantemir, 155 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cantemir, gara Prut (32 km). Mențiuni documentare: conform informațiilor de arhivă, satul a fost întemeiat în anul 1909 de câteva familii de țărani din comuna Baimaclia, care și-au construit primele case pe loturile de pământ cumpărate prin Banca Agricolă. În 1910-1920 localitatea includea trei cătune învecinate: Acuiul de Jos, Acuiul

¹ Pentru onomastică, am consultat: Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, București, 1963; *Arhiva onomastică a Institutului de Filologie Română. Fișierul toponimic general* (1968-2018). A se vedea și Anatol Eremia, *Patrimoniul toponimic românesc. Republica Moldova*, Chișinău, vol. I, Arealul Cahul (2016); vol. II, Arealul Cantemir (2016); vol. III, Arealul Leova (2018).

² Pentru domeniul geografie am consultat: *Tabloul de toate comunele rurale din România*, București, 1864; Zamfir Arbore, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București, 1904; Nicolae Râmbu, *Geografia fizică a Republicii Moldova*, Chișinău, 2001; *Republica Moldova. Harta fizică*, Chișinău, 2002. A se vedea și Anatol Eremia, *Dicționar explicativ și etimologic de termeni geografici*, Chișinău, 2006; Anatol Eremia, *Atlas hidronimic. Republica Moldova*, Chișinău-Iași, 2017.

³ Pentru domeniul istorie, am consultat: *Documente privind istoria României. A. Moldova*, București, vol. I, 1954 și urm.; *Documenta Romaniae Historica. A. Moldova*, București, vol. I, 1975 și urm.

de Mijloc, Acuiul de Sus. Atestări documentare ulterioare: 1924, 1930, 1941, 1959, 1970.

Etimologia: din *Acui*, denumirea văii pe care este aşezat satul, aceasta reprezentând la origine microtoponimul tătăresc *Ak Kuiju* „valea albă”. Nume de locuri: *Bragalea, Buchucciu, Cărarea lui Bâlea, Chetrăria, Fântâna lui Peiu, Hârtopul, Hârtopul Iserliei, La Mojilă, Râpa, Şesul, Şleahul Vechi, Şuşmeaua, Valea Acuiului, Vâşca.*

Albota de Jos, sat, reşedinţă de comună în raionul Taraclia. Este situat la nord-vest de oraşul Taraclia, pe valea râului Salcia, afluent de stânga al râului Salcia Mare. Existent în sec. al XIII-lea. Coordonate geografice: 45°56'00" lat. N, 28°29'00" long. E. Altitudinea localităţii faţă de nivelul mării – 50 m. Suprafaţa satului – 1, 54 km². Gospodării individuale – 223 (2004). Populaţia – 825 loc. (2004), 770 loc. (2014). Comuna include în componenţa sa satele Albota de Jos, Hagichioi şi Hârtop. Distanţe: 20 km până la Taraclia, 144 km până la Chişinău. Staţie de c.f. la Taraclia (21 km). Menţiuni documentare: *Acbota* (sec. XVIII-înc. sec. XIX), *Acbota* şi *Albota de Jos*, sat în districtul de nord al Bugeacului (sec. XIX). Atestări documentare: 1817, 1820, 1840, 1878, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Albota*, denumirea actuală a satului reprezintă o formă modificată a vechii denumiri *Acbota*, prin apropiere de num. pers. *Albot*, mai bine cunoscut de vorbitorii limbii române. *Acbota* este la oricine un etnonim tribal tătăro-nogaic, cunoscut şi la alte populaţii turcice. Satul s-a mai numit şi *Albota Veche*. Nume de locuri: *Dealul Lopăţicai, La Mojili, Salcia, Şleahul Bolgradului, Şleahul Cahulului, Valea Biseruţei, Valea Cofos, Valea Hagichioiului, Valea lui Cioclea, Valea lui Dobrea,*

Valea lui Roman, Valea Mare, Valea Șernatului.

Albota de Sus, sat, reședință de comună în raionul Taraclia. Este situat la nord-vest de orașul Taraclia, pe valea râului Salcia, la 4 km nord de Albota de Jos. Atestat documentar în anul 1878. Coordonate geografice: 45°58'00" lat. N, 28°28'00" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 60 m. Suprafața satului – 1, 71 km². Gospodării individuale – 342 (2004). Populația – 1333 loc. (2004), 1402 loc. (2014). Comuna include în componența sa satele Albota de Sus, Roșița și Sofievca. Distanțe: 20 km până la Taraclia, 144 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Taraclia (21 km). Mențiuni documentare: *Albota de Sus*, sat în jud. Ismail (1878). În 1883 este înregistrat cu statut de colonie germană. Atestări documentare ulterioare: 1904, 1930, 1941, 1959, 1979. 1994.

Etimologia: *Albota de Sus*, oiconim format prin opoziție onimică cu denumirea satului mai vechi *Albota*, ulterior acesta desemnat *Albota Veche* și *Albota de Jos*. Nume de locuri: *Bozăria*, *Budăiul*, *Dealul Morilor*, *Dealul Taracliei*, *Pădurea Borceagului*, *Pădurea Liceului*, *Salcia*, *Sărăturile*, *Socăria*, *Șleahul Cahulului*, *Trândariul*, *Văioaga*.

Albina, sat, reședință de comună în raionul Cimișlia. Este situat pe o vâlcea de dreapta văii râului Cogâlnic, la nord-vest de orașul Cimișlia. Atestat cartografic la înc. sec. al XVIII-lea. Coordonate geografice: 46°42'16" lat. N, 28°38'28" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 116 m. Suprafața satului – 0, 87 km².

Gospodării individuale – 350 (2004). Populația – 879 loc. (2004), 829 loc. (2014). Comuna include în componența sa satele Albina, Fetița și Mereni. Distanțe: 25 km până la Cimișlia, 55 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Zloți (24 km). Mențiuni documentare: satul este notat cu acest nume pe hărțile din anii 1716, 1731, 1776. Atestări documentare ulterioare: *Albina (Alghina)*, moșie în 1820, 1878; *Albina*, cătun în 1913, 1918; *Albina*, sat în 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Albina*, oiconim la origine, având numele unei moșii de pe valea Cogâlnicului. Conform tradiției locale, moșia a fost denumită după o veche prisacă, toponimul evoluând din punct de vedere formal: *La Alghini* > *Alghina* > *Albina*.

Albinețul Nou, sat în comuna Albinețul Vechi din raionul Fălești. Este situat pe o vâlcea de dreapta văii râului Albineț (Șovățul Mare), la sud-vest de orașul Fălești. Fondat la reforma agrară din 1918-1924. Coordonate geografice: 47°34'48" lat. N, 27°37'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 118 m. Suprafața satului – 0, 44 km². Gospodării individuale – 112 (2004). Populația – 205 loc. (2004), 241 loc. (2014). Distanțe: 9 km până la Edineț, 134 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Fălești (10 km). Mențiuni documentare: *Albineții Noi*, sat în jud. Bălți, plasa Fălești (1930). Atestări documentare ulterioare: 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Albinețul Nou*, sat denumit prin opoziție onimică cu denumirea satului mai vechi *Albineț*.

Albinețul Vechi, sat, reședință de comună în raionul Fălești. Este situat la sud-vest de orașul Fălești, pe valea râului Albineț, afluent de stânga al râului Camenca din bazinul hidrografic al Prutului. Atestat documentar cu această denumire în anul 1859. Coordonate geografice: 47°33'15" lat. N, 27°38'11" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 61 m. Suprafața satului – 2, 04 km². Gospodării individuale – 1011 (2004). Populația – 2183 loc. (2004), 2112 loc. (2014). Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (sec. XIX). Comuna include în componența sa satele Albinețul Vechi, Albinețul Nou, Rediul de Jos și Rediul de Sus. Distanțe: 6 km până la Fălești, 146 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Fălești (9 km). Mențiuni documentare: *Albineț*, denumit și *Frigeni*, sat în țin. Iași (1859). *Frigeni* pare să fie denumirea mai veche a localității. Atestări documentare ulterioare: 1870, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Albineț*, oiconim explicat prin denumirea râului pe valea căruia este așezat satul, hidronimul *Albineț* fiind notat în unele surse geografice *Șovățul Mare*. Nume de locuri: *Băhnile*, *Cânicșiștile*, *Fânețele*, *Fantalul*, *Găunoasa*, *Hârtopul*, *Holmul*, *Jiile*, *Loturile*, *Pălămida*, *Planul Popii*, *Ponoarele*, *Răchișile*, *Șovățul*, *Toloaca*, *Valea Grădinii*, *Valea Mustățenilor*.

Albinița, sat subordonat administrativ orașului Anenii Noi. Este situat pe partea dreaptă a văii râului Bâc, la nord-vest de orașul Anenii Noi. Atestat documentar în 1913. Coordonate geografice: 46°52'53" lat. N, 29°13'56" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 48 m. Suprafața satului – 0, 39 km². Gospodării individuale – 123 (2004). Populația – 370 loc. (2004), 346 loc. (2014). Distanțe: 5 km până la Anenii Noi, 28 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bulboaca (14 km). Mențiuni documentare:

Albinița, sat întemeiat la reforma agrară din 1906-1912, înregistrat oficial în 1913. Atestări documentare ulterioare: 1925, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Albinița*, microtoponim la origine, astfel se numea inițial moșia locală.

Alcedar, sat, reședință de comună în raionul Șoldănești. Este situat pe o vâlcea de dreapta văii râului Nistru, la nord-est de orașul Șoldănești. Atestat documentar în anul 1471. Coordonate geografice: 47°25'16" lat. N, 28°52'28" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 197 m. Suprafața satului – 2, 03 km². Gospodării individuale – 408 (2004). Populația – 1076 loc. (2004), 1092 loc. (2014). Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1885). Comuna include în componența sa satele Alcedar, Curătura și Odaia. Distanțe: 12 km până la Șoldănești, 127 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Lipcenii (7 km). Mențiuni documentare: *Orcidar*, sat la Nistru, în țin. Soroca (1471). Atestări documentare ulterioare: 1522, 1645, 1774, 1835, 1859, 1875, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Orcidar*, *Olcidar*, *Alcedar*, forme onimice obscure, din care cauză nu a fost stabilită etimologia oiconimului. Nume de locuri: *Bahna*, *Cărbunari*, *Cetățuia*, *Ciorna*, *Curmătura*, *Dumbrăjița*, *Fântâna Cazacului*, *În Jos*, *La Moară*, *Lunca*, *Măhăleni*, *Mămăia*, *Ocea*, *Pârlitura*, *Petrușița*, *Poiana*, *Rădiul Turcului*, *Râpa Poienei*, *Șanțul*, *Sărăturile*, *Șleahul*, *Tabăra*, *Toloaca*, *Valea Săracilor*.

Alexanderfeld, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat în sud-estul Câmpiei Cahulului, la sud-est de orașul Cahul. Atestat documentar în 1908. Coordonate geografice: 45°48'39" lat. N, 28°25'17" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 140 m. Suprafața satului – 1, 14 km². Gospodării individuale – 445

(2014). Populația: 1454 loc. (2004), 1344 loc. (2014). Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (sec XX). Distanțe: 28 km până la Cahul, 194 km până la Chișinău. Mențiuni documentare: în 1908 părți din moșia Tintul (s. Găvănoasa), care aparținea nobilei Elizaveta Garting, sunt vândute coloniștilor nemți din jud. Ismail și Cetatea Albă (48 familii), care de curând înființează aici colonia germană Alexanderfeld. Atestări documentare ulterioare: 1913, 1918, 1937, 1940, 1959, 1979, 1994. Etimologia: germ. *Alexander Feld* „satul lui Alexander”. Fosta colonie germană, întemeiată în 1908, s-a mai numit *Alexandru cel Bun* și *Câmpeni*.

Alexandrovca, sat în comuna Plopi din raionul Cantemir. Este situat pe o vâlcea de stânga Văii Hârtopului, la sud-est de orașul Cantemir. Atestat documentar în 1912. Coordonate geografice: 46°14' lat. N, 28°16' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 85 m. Suprafața satului – 0,2 km². Gospodării individuale – 40. Populația – 95 loc. (2012), 87 loc. (2004), 79 loc. (2014). Distanțe: 10 km până la Cantemir, 135 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cantemir, gara Prut (12 km). Mențiuni documentare: *Alexandrovca*, satul a fost întemeiat de câteva familii de țărani români din Țiganca, care au cumpărat aici pământ prin Banca Agricolă. Atestări documentare ulterioare: 1918, 1922, 1930, 1959, 1970, 1979.

Etimologia: *Alexandrovca*, formație toponimică de limbă rusă, din antrop. *Alexandr* + *suf. -ovca*. Denumirea apare menționată și cu formele *Alexăndrești*, *Alexăndeni*. Localități cu acest nume în raioanele Camenca, Dubăsari, Florești, Ialoveni.

Alexandru cel Bun. Sat în comuna Volovița din raionul Soroca. Este situat pe cursul superior al râului Racovăț, la sud-est de orașul Soroca. Atestat documentar în anul 1924. Coordonate geografice: 48°05'49" lat. N, 28°20'26" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 183 m. Suprafața satului – 0,86 km². Gospodării individuale – 206 (2004). Populația – 596 loc. (2004), 623 loc. (2014). Distanțe: 8 km până la Edineț, 148 km până la Chișinău. Mențiuni documentare: *Alexandru cel Bun*, sat în jud. Soroca, întemeiat la reforma agrară din 1918-1924. Atestări documentare ulterioare: 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Alexandru cel Bun*, oiconim simbolic, evocă numele lui Alexandru cel Bun, domnitorul Moldovei (1400-1432). Nume de locuri: *Carahasani*, *Căprița*, *Cobăgeanca*, *Dumbrăjița*, *Hârtopul*, *Hriștina*, *La Curte*, *Lișcu*, *Odaia*, *Pădurea Boierească*, *Pădurea Stârliți*, *Posesia*, *Rădiul*, *Șanțul*, *Țiglaul*, *Valea Stârliți*, *Voloavea*, *Zamca*.

Alexandru Ioan Cuza, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat pe partea stângă a văii râului Cahul, la sud-est de orașul Cahul. Atestat documentar în anul 1827. Coordonate geografice: 45°35'51" lat. N, 28°26'59" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 35 m. Suprafața satului – 4,41 km². Gospodării individuale – 834 (2004). Populația: 2653 loc. (2004), 2447 loc. (2014). Biserica *Sf. Ierarh Nicolae* (1845). Distanțe: 37 km până la Cahul, 194 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Vulcănești (17 km). Mențiuni documentare: *Hagi Abdula*, sat înregistrat în 1827 în districtul Bugeacul de Jos, cu 148 de gospodării și 745 de locuitori, dintre care 611 români. Atestări

documentare ulterioare: 1870, 1897, 1918, 1930, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Alexandru Ioan Cuza*, denumire comemorativă, evocă numele lui Alexandru Ioan Cuza, primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România. Localitate denumită în trecut *Hagi Abdul* (până în 1924 și în anii 1945-1960), *Cuza Vodă* (în 1924-1940 și 1941-1944), *Suvorov* (în 1960-1990), *A. I. Cuza* (din 1990). Nume de locuri: *Câmpul Statului*, *Cârâcula*, *Dealul Mare*, *Dereaua Ceairului*, *Ghiolgiucul*, *Hiile din Sus*, *Lanul Popii*, *Mojilița Piramidei*, *Movila lui Cuza*, *Podеțul*, *Podișul*, *Suatul*, *Vălcuna*, *Valea Bolbocii*, *Valea lui Carabiber*, *Valea lui Hioară*, *Valea Pădurii*, *Valea Tolocii*.

Alexăndreni, sat subordonat administrativ orașului Edineț. Este situat pe o vâlcea de stânga văii râului Racovățul Mic, la sud-vest de orașul Edineț. Datat cu anul 1855. Coordonate geografice: 48°08'48" lat. N, 27°15'36" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 182 m. Suprafața satului – 1, 87 km². Gospodării individuale – 498 (2004). Populația – 1328 loc. (2004), 1414 loc. (2014). Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1870). Distanțe: 5 km până la Edineț, 196 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Brătușeni (14 km). Mențiuni documentare: *Alexăndreeni*, sat în țin. Iași (1855). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1897, 1904, 1922, 1930, 1041, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Alexăndreni*, oiconim antroponimic, alexăndrenii însemnând la origine „locuitori pe moșia (în satul) lui Alexandru”, acesta derivat al lui *Alexandru* cu suf. *-eni*. Nume de locuri: *Cariera*, *Cartofăria*, *După Delniță*, *Hârtopul*, *Hotarul*, *Humăria*, *Imașul*, *Între Păduri*, *Izvorul lui Inică*, *La Odaie*, *La Stâlp*, *Pârloagele*, *Răchita*, *Ratușul*, *Șleahul*, *Stânca*, *Toplița*, *Vărăria*.

Alexăndreni, sat, centrul administrativ al comunei *Alexăndreni* din raionul Sângerei. Este situat pe partea stângă a văii râului Răut, la nord de orașul Sângerei. Atestat documentar în anul 1808. Coordonate geografice: 47°48'20" lat. N, 28°04'27" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 94 m. Suprafața satului – 1,44 km². Gospodării – 490 (2004). Populația – 1476 loc. (2004), 1508 loc. (2014). Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil (1870). Localități în componența comunei: *Alexăndreni*, *Grigorești*, *Heciul Vechi*, *Țiplești* și *Țipleștești*. Distanțe: 38 km până la Sângerei, 154 km până la Chișinău. Stație de cale ferată la *Alexăndreni* (1 km) și *Bălți* (12 km). Mențiuni documentare: *Condica Vistieriei Principatului Moldovei* din 1808 înregistrează 60 de liuzi (birnici) în Slobozia *Alexăndreni* din ținutul Soroca, ocolul de Peste Răut. Atestări documentare ulterioare: 1830, 1840, 1859, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Alexăndreni*, denumirea localității reprezintă o formație onimică cu suf. *-eni* de la antroponimul *Alexandru*, numele unui proprietar de moșie, fondatorul sau primul locuitor al satului.

Alexăndrești, sat, reședință de comună în raionul Râșcani. Este situat la sud-vest de orașul Râșcani, pe valea râului Camenca din bazinul hidrografic al Prutului. Existent în sec. al XIX-lea. Coordonate geografice: 47°54'00" lat. N, 27°26'00" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 134 m. Suprafața satului – 0, 74 km². Gospodării individuale – 480 (2004). Populația – 232 loc. (2004), 235 loc. (2014).

Biserica Sf. Arhanghel Mihail (1870). Comuna include în componența sa satele Alexăndrești, Cucuieții Noi, Cucuieții Vechi și Ivănești. Distanțe: 13 km până la Edineț, 198 km până la Chișinău. Mențiuni documentare: Alexăndrești, sat în jud. Bălți (1925). Atestări documentare ulterioare: 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Alexăndrești*, oiconim antroponimic (din *Alexandru* + form. *-ești*), alexăndreștii însemnând la origine „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Alexandru”. Nume de locuri: *Budăiul, Bulhacele, Camencuța, Dealul Bălanului, Dealul Bisericii, Holmul, La Barabaș, La Mojili, La Odaie, Ocastcul, Ochiul, Rădiul, Șaptebani, Șleahul, Staniștea, Stuhăria, Toloaca, Trosna, Valea Bursucului, Valea Șiliușilor*.

Alexeevca, sat, reședință de comună în raionul Edineț. Este situat pe o ramificație de dreapta a văii râului Răut, la sud-vest de orașul Edineț. Atestat documentar în anul 1904. Coordonate geografice: 48°05'34" lat. N, 27°15'49" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 187 m. Suprafața satului – 2, 11 km². Gospodării individuale – 291 (2004). Populația – 731 loc. (2004), 644 loc. (2014). Biserica Sf. Ierarh Nicolae (înc. sec. XIX). Distanțe: 15 km până la Edineț, 214 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Brătușeni (10 km). Mențiuni documentare: Alexeevca, sat în jud. Bălți, volostea Zăbriceni (1904). Atestări documentare ulterioare: 1913, 1918, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Alexeevca*, oiconim antroponimic de formație rusă, din num. pers. *Alexei* și suf. *-evca*, model toponimic specific perioadei de dominație țaristă în Basarabia. Localități cu aceeași denumire în raioanele Comrat, Florești, Ungheni. Nume de locuri: *Ciuhureanu, Fânașul, Hârtoapele, Hlinca, La Movilă, Lisoc, Pe-a Zăbriceniilor, Sub Sat, Toloaca, Valea Bordeiului, Valea Iazului*.

Alexeuca, sat în comuna Cotiușenii Mici din raionul Sângerei. Este situat la obârșia unei vâlcele din dreapta văii râului Chiuva, la nord-est de orașul Sângerei. Atestat documentat în anul 1852. Coordonate geografice: 47°41'17" lat. N, 28°17'27" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 177 m. Suprafața satului – 0,93 km². Gospodării individuale – 172 (2012). Populația – 570 loc. (2004), 504 loc. (2014). Biserica *Sf. Maria* (hram la 21 septembrie, de *Sf. Maria cea Mică*). Distanțe: 30 km până la Sângerei, 138 km până la Chișinău. Stații de cale ferată la Ghindești (rn. Florești, 33 km) și Alexăndreni (rn. Sângerei, 34 km). Mențiuni documentare: localitatea a fost datată documentar cu anul 1852. Nomenclatorul localităților din 1870 include satul Alexeevca în jud. Soroca, volostea Pepeni, cu 51 de case și 479 de locuitori. Atestări documentare ulterioare: 1875, 1897, 1904, 1922, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: conform tradiției locale, satul a fost denumit după numele unui vechi proprietar de pământuri *Alexei*, care a pus începutul așezării pe lângă o odaie de câmp unde își aveau adăposturi lucrătorii agricoli. Oiconimul, adaptat ulterior în mediul lingvistic românesc, este un derivat de limbă rusă (antrop. *Alexei* + suf. *-evca*), asemenea multor denumiri de sate apărute în perioada dominației țariste în Basarabia. Nume de locuri: *Bahna, Bulhacul, Chiuva, Dealul Nant, Fundoaia, Imașul, Izâniile, Mânzâtești, Mojila Roșă, Peste Șleah, Podișul, Sărata, Vatra Iazului*.

Aluatu, sat, reședință de comună în raionul Taraclia. Este situat pe partea

dreaptă a văii râului Ialpuș, la sud-vest de orașul Taraclia. Atestat documentar în anul 1806. Coordonate geografice: 45°52'00" lat. N, 28°36'00" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 15 m. Suprafața satului – 1,55 km². Gospodării individuale – 357 (2004). Populația – 1143 loc. (2004), 704 loc. (2014). Biserica *Sf. Marele Mucenic Haralampie* (1879). Distanțe: 12 km până la Taraclia, 172 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Taraclia (14 km). Mențiuni documentare: *Alaluvat, Alaluat, Alavat*, sat în districul de nord al Bugeacului (sec XIX). Atestări documentare: 1817, 1840, 1878, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Aluatu*, denumire modificată față de formele mai vechi, din care cauză a fost imposibilă stabilirea etimologiei oiconimului. Nume de locuri: *Balta, Bulboana, Chiscul Boilor, Gârla, Ghiolul, Hârtopul, Ialpuș, La Bădărău, La Cricopol, La Mojiță, La Zahariade, Lunca, Năsăpăria, Podișul, Răzeșia, Săhănaua, Salcia, Stuhăria, Valea Bisericeuței*.

Aluniș, sat, reședință de comună în raionul Râșcani. Este situat pe o vâlcea de dreapta văii râului Recea (Copăceanca), la sud-est de orașul Râșcani. Datat cu anul 1813. Coordonate geografice: 47°51' lat. N, 27°39' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 148 m. Suprafața satului – 2,59 km². Gospodării individuale – 775 (2004). Populația – 1931 loc. (2004), 1837 loc. (2014). Biserica *Adormirea Maicii Domnului* (1914). Distanțe: 20 km până la Râșcani, 158 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Bălți (35 km). Mențiuni documentare: *Aluniș*, sat în țin. Iași (1830). Atestări documentare ulterioare: 1859, 1875, 1904, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Aluniș*, oiconim entopic, din apel. *aluniș* „pădurice de aluni”. Nume

de locuri: *Budăiul, Capul Dealului, Copăceanca (Răcea), Desetinele Vechi, Fântâna lui Brăhari, Flămânda, La Mojilă, Nadelurile, Năsăpăria, Pe Iabloana, Pelinul, Rădiile, Șarpăria, Țarina.*

Andreevca, sat în comun Chiperceni din raionul Orhei. Este situat pe o ramificație de obârșie a văii râului Drăghinici, la nord de orașul Orhei. Atestat documentar în anul 1909. Coordonate geografice: 47°32'21" lat. N, 28°52'02" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 165 m. Suprafața satului – 0, 78 km². Gospodării individuale – 81 (2004). Populația – 259 loc. (2004), 234 loc. (2014). Distanțe: 27 km până la Orhei, 76 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (77 km). Mențiuni documentare: *Andreevca*, sat în jud. Orhei, comuna Chiperceni, fondat la reforma agrară din 1906-1912. Atestări documentare ulterioare: 1913, 1918, 1930, 1940, 1959, 1994.

Etimologia: *Andreevca*, formație toponimică de limbă rusă, din antrop. *Andrei* și suf. *-evca*, model onimic specific perioadei de dominație țaristă în Basarabia. Sat cu aceeași denumire în raionul Râbnîța. Nume de locuri: *Beșleaga, Droșina, După Deal, Furnicosul, Hârtopul, Iazul cu Stuh, Imașul, Izvorașul, Pădurea Pogribenilor, Rădiul, Săliștea, Scrânciobul, Șleahul, Țihla, Tufarii, Valea Otacului, Valea Satului, Valea Teiului, Vorotețul.*

Andrușul de Jos, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este situat pe valea râului Andrușa, la nord-est de or. Cahul. Atestat documentar în 1764. Coordonate geografice: 45°59'01" lat. N, 28°12'16" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 63 m. Suprafața satului – 1, 40 km². Gospodării individuale – 709 (2004). Populația – 2125 loc. (2004), 2278 loc. (2014). Distanțe: 14 km până la Cahul, 170 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cahul (15 km). Mențiuni documentare: o vale *Andrușa* este amintită în 1459, când Ștefan cel Mare confirmă lui Rugină satul Rugineanii cu mai multe locuri din lunca Prutului „până la gura gârlei lui Andrieș?”. Atestări documentare ulterioare: *Andruș*, sat pe valea Andrușa în 1764, *Andrușu*, sat de răzeși în 1806; *Andrușu* în 1861, 1870, 1922, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994. Etimologia: *Andrușu*, oiconim antroponimic, având forma de origine *Andruș*, modificată mai târziu. Nume de locuri: *Bahna, Bălacea, Barcul lui Onos, Brăniștioara, Brazda, Budăiul, Corneasa, Cracul Văii, Dealul Curții, Dealul Roșului, Fântâna Tătarului, Funiile, Gârla lui Dumitru, Gârla Răntea, Gâtul Țăului, Ghilele, Grindul Răntea, Gura Văii, Hățașul, Hliza, La Mohilă, Lemnosul, Mănăstireasca, Mohila Peșteanului, Năsăpăria, Otmocul, Pachetul la Murato, Răzășiile, Scurtăturile, Șmanțurile, Șovârca, Standoala, Tochiul, Țuguiul, Valea Țuguiului.*

Andrușul de Sus, sat, reședință de comună în raionul Cahul. Este, situat în partea de sud a regiunii Colinele Tigheciului, pe valea râulețului Andrușa. Atestat documentar în 1861. Coordonate geografice: 46°00'20" lat. N, 28°14'51" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 159 m. Suprafața satului – 1, 17 km². Gospodării individuale – 564 (2004). Populația – 1769 loc. (2004), 1425 loc. (2014). Distanțe: 18 km până la Cahul, 178 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Cahul (18 km). Mențiuni documentare: *Andrușul de Sus*, sat înregistrat la 1861 împreună cu Baurci-Moldoveni și Larga, având împreună 100 case, 155 familii. Atestări documentare

ulterioare: 1878, 1918, 1930, 1937, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: oiconim antroponimic. Vezi supra *Andrușul de Jos*. Nume de locuri: *Budăiul, Cahulețul, Ciotcăria, Clinurile, Coada Văii, Costeiu, Dealul Luceștilor, Draga, După Hărman, Fundoaia, Grădina Publică, Hliza, La Cruce, La Curte, La Plochi, Lacul, Mocănița, Movila Peșteanului, Năsăpăria, Pârlitura, Poiana Baurciului, Raclele, Țolice, La Bordeie, Valea Lacului.*

Anenii Noi, oraș, centrul administrativ al raionului Anenii Noi. Este situat pe partea dreaptă a văii râului Bâc, afluent de dreapta al Nistrului. Atestat documentar în 1731. Coordonate geografice: 46°52'53" lat. N, 29°13'56" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 44 m. Suprafața orașului – 6,2 km². Apartamente, gospodării individuale – 3265. Populația – 8358 loc. (2004), 10 872 loc (2014). În subordinea administrativă a orașului se află satele Albinița, Beriozchi, Hârbovățul Nou, Ruseni și Socoleni. Raionul include în componența sa 45 de unități administrativ-teritoriale: un oraș și 44 de localități rurale. Distanțe: 38 km până la Chișinău, 32 km până la Tighina. Stații de cale ferată la Bulboaca (5 km) și Tighina (34 km). Mențiuni documentare: *Pașcani*, sat atestat în 1731 pe locul actualului oraș Anenii Noi. Atestări documentare ulterioare: *Anini* în 1910, 1913; *Aneni* în 1925, 1930; *Anenii Noi* în 1959, 1970, 1979, 1994.

Etimologia: *Aneni*, oiconim entopic, din apelativul *anină* (pl. *anini*) „nisip” („nisipuri”), toponimul redând la origine o particularitate a solului – „loc nisipos”, „nisipuri”. Modificarea *Anini* > *Aneni* s-a produs sub influența modelului derivațional cu formantul *-eni*, obișnuit și deosebit de productiv la formarea numelor de localități românești.

Anini, sat în comuna Lăpușna din raionul Hâncești. Este situat la nord de orașul Hâncești, între satele Lăpușna și Logănești. Atestat documentar în anul 1908. Coordonate geografice: 46°53'19" lat. N, 28°27'51" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 157 m. Suprafața satului – 0,30 km². Gospodării individuale – 88 (2004). Populația – 197 loc. (2004), 161 loc. (2014). Distanțe: 14 km până la Hâncești, 53 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Chișinău (54 km). Mențiuni documentare: *Anini*, sat în jud. Chișinău, comuna Lăpușna, întemeiat la reforma agrară din 1906-1912. Atestări documentare ulterioare: 1913, 1918, 1930, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Anini*, oiconim entopic, din apel. reg. rom. *anină* (pl. *anini*) „nisip”, semnificația de origine fiind „loc nisipos; nisipuri”. Oiconim cu aceeași semnificație – *Anenii Noi*, oraș situate la sud de Chișinău, la origine *La Anini*, *Aninii*, apoi *Aneni* și *Anenii Noi*. Nume de locuri: *Dodeiul, Fundul Aninului, Hortolomeiul, Lăpușna, Pardosul, Râma, Rusca, Saca, Valea Aninului.*

Antonești, sat, reședință de comună în raionul Cantemir. Este situat în preajma râului Prut, la nord de orașul Cantemir. Atestat documentar în 1870. Coordonate geografice: 46°20' lat. N, 28°13' long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 56 m. Suprafața satului – 1.13 km². Gospodării individuale – 415 (2012). Populația – 1042 loc. (2004), 1001 (2014). Biserica Sf. Ierarh Nicolae (1897). Comuna include în componența sa satele Antonești și Leca. Distanțe: 7 km până la Cantemir, 115 km până la Chișinău. Stație de c. f. la Cantemir, gara Prut (10 km). Mențiuni documentare: pe

locul satului de astăzi a existat o așezare cu numele Șovâlca, notată pe o hartă din 1870. Atestări documentare ulterioare: Antonești în 1912, 1918, 1922, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Antonești*, din numele de grup antoneștii „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Anton”, derivat cu suf. *-ești* de la antrop. *Anton*. Nume de locuri: *Balta, Barcul Mare, Barcul Mic, Bordeiul, Cardonul Vechi, Cotul Mic, Cotul Șerpelui, Coturile, Fundacul, Fundul Luncii, Grindul Calului, Lotul Popii, Mohila lui Moga, Pârlogile, Potcoava, Prădașul, Pruteșul, Râpa lui Gheaur, Șandramaua, Țacănauca*.

Antonești, sat, reședință de comună în raionul Ștefan-Vodă. Este situat la est de orașul Ștefan-Vodă, pe o vâlcea de obârșie a Văii Caplanilor, ramificație de stânga a văii râului Hagider din bazinul hidrografic al Mării Negre. Datat cu anul 1842. Coordonate geografice: 46°29'50" lat. N, 29°50'44" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 128 m. Suprafața satului – 2, 28 km². Gospodării individuale – 847 (2004). Populația – 2709 loc. (2004), 2640 loc. (2014). Biserica Sf. Ierarh Nicolae (1893). Distanțe: 17 km până la Ștefan-Vodă, 114 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Căușeni (30 km). Mențiuni documentare: Antonovca, sat în jud. Akkerman (1859). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1897, 1904, 1930, 1941, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Antonovca*, oiconim de formație onimică rusă (din antrop. *Anton* + suf. *-ovca*), specific perioadei de dominație țaristă în Basarabia, ulterior denumire adaptată în limba română: *Antoneuca* (1904), *Antonești* (1989). Nume de locuri: *Bahna, Brazda Purcarului, Chetrăria, Fâlcile, Hârtopul, Izvorul Vechi, Mănăstireasca, Moșia, Nadelul, Odaia, Podul Vălăvălii, Râpa Boilor, Sărăturile, Șleahul Olăneștilor, Șucherul, Suhatul, Valea Grădinilor, Vărativul, Zăvoitul*.

Antoneuca, sat, reședință de comună în raionul Drochia. Este situat pe partea stângă a văii râului Răut, la nord-vest de orașul Drochia. Atestat documentar în anul 1854. Coordonate geografice: 48°04'30" lat. N, 27°41'38" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 158 m. Suprafața satului – 1, 02 km². Gospodării individuale – 173 (2004). Populația – 479 loc. (2004), 447 loc. (2014). Biserica Sf. Arhangel Mihail (sf. sec. XIX). Distanțe: 16 km până la Drochia, 182 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Ghizdita (7 km) și or. Drochia (17 km). Mențiuni documentare: Antonovca, sat în jud. Soroca, volostea Târnova (1854). Atestări documentare ulterioare: 1870, 1904, 1918, 1930 (Antoneni), 1943 (Antoneni), 1955 (Antonovca), 1994 (Antoneuca).

Etimologia: *Antonovca*, formație toponimică de limbă rusă (din antrop. *Anton* + suf. *-ovka*), adaptată ulterior în limba română – *Antoneni* și *Antoneuca*. Nume de locuri: *Delnița, Fânețele, Găinăria, Lacul Sec, La Momâie, La Movilă, Nadelurile, Odaia, Podul Știrboaiiei, Ratoșul, Răutul, Sărăturile, Toloaca*.

Antonovca, sat în comuna Copăcenii din raionul Sângerei. Este situat pe o ramificație de obârșie a Văii Iosubului, care se deschide în valea Ciulucului Mare la Copăcenii. Atestat documentar în 1910. Coordonate geografice: 47°40'29" lat. N, 28°14'13" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 138 m. Suprafața satului – 0, 08 km². Gospodării individuale – 43 (2012). Populația – 102 loc. (2004), 59 loc. (2014). Distanțe: 16 km până la Sângerei, 100 km până la Chișinău. Stație de cale ferată

la Bălți (46 km). Mențiuni documentare: localitatea a apărut în urma reformei agrare din anii 1906-1912, a fost înființată de câteva familii de țărani români și ucraineni, care și-au întemeiat gospodăriile pe pământurile cumpărate de la proprietarii locali. Atestări documentare ulterioare: 1913, 1920, 1930, 1943, 1959, 1979, 1994.

Etimologia: *Antonovca*, oiconim de origine antroponimică, apărut pe terenul limbii ruse: din *Anton* + suf. *-ovka* sau din *Antonov* + suf. *-ka*. Model structural onimic specific perioadei de dominație țaristă în Basarabia. Sat cu aceeași denumire în raionul Florești.

Arionești, sat, reședință de comună în raionul Dondușeni. Este situat pe o vâlcea de dreapta văii râului Nistru, la nord-est de orașul Dondușeni. Atestat documentar în anul 1463. Coordonate geografice: 48°22'31" lat. N, 27°50'35" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 241 m. Suprafața satului – 4, 86 km². Gospodării individuale – 693 (2004). Populația – 1596 loc. (2004), 1501 loc. (2014). Biserica *Sf. Arhanghel Nicolae* (1881). Distanțe: 27 km până la Dondușeni, 217 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Dondușeni (28 km). Mențiuni documentare: *Arionești*, sat la Nistru, în țin. Soroca (1463). Atestări documentare ulterioare: 1650, 1772, 1802, 1817, 1835, 1870, 1897, 1904, 1030, 1941, 1959, 1994.

Etimologia: *Arionești*, oiconim antroponimic, la origine având numele de grup *arioneștii* „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Arion”. Nume de locuri: *Bradul cel Mare*, *Bulhaciul*, *Căinariul*, *Capul Dealului*, *Chiscul lui Arion*, *Cotul*, *Dămbile*, *Delnița*, *Dumbrava*, *Dumbrava Mare*, *Fântânița Verde*, *Fundoaia*, *Heleșteiul*, *Iosobul*, *Mărgărintul*, *Momâia*, *Novojenețul*, *Ostrovul*, *Pârăul Sec*, *Planul Popii*, *Poiana*, *Prihomul*, *Prisaca*, *Rădiacul*, *Stânca*, *Șesul Căinariului*, *Șleahul Otaciului*, *Toloaca*, *Tufariul*, *Valea Cănicilor*.

Artimonovca, sat în comuna Javgur din raionul Cimișlia. Este situat pe cursul superior al râului Ialpuș, la nord-vest de orașul Cimișlia. Fondat la reforma agrară din anii 1906-1912. Coordonate geografice: 46°35'54" lat N, 28°35'21" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 116 m. Suprafața satului – 0, 19 km². Gospodării individuale – 26 (2004). Populația – 62 loc. (2004), 60 loc. (2014). Distanțe: 33 km până la Cimișlia, 90 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Mihailovca (45 km). Mențiuni documentare: *Artamonovca*, sat în jud. Tighina, comuna Gura Galbenei în 1913, 1918; *Aritimonești*, sat în jud. Cahul, comuna Ialpușeni în 1930; *Artimonovca*, sat în rn. Cimișlia în 1955, 1959, 1970, 1979, 1994.

Etimologia: toponim antroponimic, având ca bază de formare pentru denumirea inițială num. de pers. *Artamon* (+ suf. rus. - *ovka*).

Avdarma, sat, reședință de comună în raionul Comrat. Este situat pe o ramificație de dreapta a văii râului Lunga, la est de municipiul Comrat. Atestat documentar în anul 1806. Coordonate geografice: 46°09'56" lat. N, 28°38'55" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 144 m. Suprafața satului – 3, 25 km². Gospodării individuale – 1097 (2004). Populația – 3564 loc. (2004), 3307 loc. (2014). Biserica *Sf. Arhanghel Mihail* (1863). Distanțe: 15 km până la Comrat, 122 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Comrat (17 km). Mențiuni documentare: *Avdarma*, colonie găgăuză (înc. sec. XIX). Atestări documentare ulterioare: 1817, 1835, 1875, 1904, 1930, 1941, 1959, 1944.

Etimologia: *Avdarma*, toponim de origine turcică (tătaro-nogaică, etimologie controversată).

Avrămeni, sat în comuna Braniște din raionul Râșcani. Este situat pe malul stâng al Prutului, la sud-vest de orașul Râșcani. Datat cu anul 1560. Coordonate geografice: 47°47'02" lat. N, 27°15'54" long. E. Altitudinea localității față de nivelul mării – 72 m. Suprafața satului – 0, 92 km². Gospodării individuale – 230 (2004). Populația – 512 loc. (2004), 452 loc. (2014). Distanțe: 38 km până la Râșcani, 179 km până la Chișinău. Stație de c.f. la Drochia (65 km). Mențiuni documentare: *Avrămeni*, sat în țin. Iași (1560). Atestări documentare ulterioare: 1587, 1618, 1817, 1835, 1975, 1904, 1930, 1959, 1994.

Etimologia: *Avrămeni*, oiconim antroponimic, din antrop. *Avram* + form. *-eni*, *avrămenii* însemnând la origine „oameni trăitori pe moșia (în satul) lui Avram”. Nume de locuri: *Bulhacul*, *Căsoaia*, *Derenia*, *Holmul*, *Hotarul*, *La Bordei*, *La Stână*, *Lespezile*, *Mojila Cocostârcilor*, *Ocoalele*, *Odaia*, *Pârăul Băgului*. *Pereprava*, *Ponoarele*, *Posăria*, *Ruptura*, *Sâliștea*, *Scruntariul*, *Staniștea*, *Suta de Movile*, *Șeica*, *Șesul*, *Șipotul*, *Șleahul Vechi*, *Țiglăul*, *Toloaca*, *Trecătoarea*.

BIBLIOGRAFIE

- Academia Română, *Documenta Romaniae Historica. A. Moldova*, București, vol. I, 1975 și urm.
- Academia Română, *Documente privind istoria României. A. Moldova*, București, vol. I, 1954 și urm.
- Academia Română, *Arhiva onomastică a Institutului de Filologie Română. Fișierul toponimic general* (1968-2018).
- Arbore, Zamfir, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, București, Editura Socec & Co., 1904.
- Eremia, Anatol, *Dicționar explicativ și etimologic de termeni geografici*, Chișinău, Editura Știința, 2006.
- Eremia, Anatol, *Tezaurul toponimic românesc. Republica Moldova, Arealul Cahul* (2016); vol. II, *Arealul Cantemir* (2016); vol. III, *Arealul Leova* (2018), Chișinău-Iași, Editura Tehnica-Info.
- Eremia, Anatol, *Atlas hidronimic. Republica Moldova*, Chișinău-Iași, Editura Tehnica-Info, 2017.
- Jordan, Iorgu, *Toponimia românească*, București, Editura Academiei Republicii Populare române, 1963.
- Râmbu, Nicolae, *Geografia fizică a Republicii Moldova*, Chișinău, Editura Litera, 2001.
- ****Republia Moldova. Harta fizică*. Chișinău, 2002.
- ****Legea pentru organizarea comunelor rurale și urbane adoptată în 1864, Tabloul de toate comunele rurale din România*, București, 1864.